

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟ ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΑ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΡΠΑ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΣΤΗ "BABYLON" ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ 11 ΙΟΥΝΗ ΩΡΑ: 8μ.μ.

Η φυλάκιση του Γιάννη Παρπα που αρνήθηκε να πάει στις ασκήσεις της εθνοφρουράς για λόγους συνείδησης, και μάλιστα πολιτικούς, ξαναέρνει στην επιφάνεια το πρόβλημα των αντιρρησιών συνείδησης. Ένα πρόβλημα που υπήρχε στοί και αλλοίως από καιρό με τις διωξεις εναντίον στους θρησκευτικούς αντιρρησίες, κυρία τους Μαρτύρους του Ισχύου, αλλά και με τους "κρυφούς" αντιρρησίες, όλους αυτούς που αναγκάστηκαν να δηλώσουν ψυχοπαθείς ή ομοφυλόφιλοι.

Δικαιωμα στην αρνηση στρατεύσεως για λόγους συνείδησης

Τι είναι αντιρρησίας συνείδησης; Ας δούμε πως ορίζουν οι ίδιοι τον εαυτό τους στην Ελλάδα μέσα από το περιοδικό τους, το "ΑΡΝΟΥΜΑΙ":

Αντιρρησίας συνείδησης είναι το άτομο εκείνο που αρνείται την εκπλήρωση της στρατιωτικής θητείας για λόγους που του επιβάλλει η συνείδηση του ή οι φιλοσοφικές, ανθρωπιστικές, πολιτικές, ηθικές, θρησκευτικές ή άλλες πεποιθήσεις του.

Η αρνηση στην στρατεύση μπορεί να είναι μερική, ν' αφορά δηλαδή την αντίθεση σε ένα συγκεκριμένο στρατό επειδή -κατά την άποψη του αντιρρησία- είναι φιλοπολεμικός, ρατσιστικός, εγκληματικός κλπ. Μπορεί όμως να είναι και αρνηση ολική, να ξεκινά δηλαδή από μια συνολική αντίθεση στην στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας, και ο αντιρρησίας να αρνείται καθέ μορφή θητείας, και την συμμετοχή του σε οποιοδήποτε στρατό.

Αυτά έχουν αναγκάσει να τα αναγνωρίσουν ακόμα και οργανισμοί όπως τα Ηνωμένα Έθνη, το Συμβούλιο της Ευρώπης και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο που αποτελούνται από εκπροσωπούς κρατών που έχουν όλα δικούς τους στρατούς.

Για παράδειγμα το γνήσιμα ΜΑΤΣΙΟΚΙ 7/2/83 του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου γράφει τα εξής για τους αντιρρησίες συνείδησης

"Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο...

1. Υπενθυμίζει ότι το δικαίωμα στην ελευθερία σκέψης, συνείδησης, και θρησκευτικής συνείδησης συγκαταλέγεται μεταξύ των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

2. Επισημαίνει ότι η προστασία ελευθερίας της συνείδησης συνεπάγεται το δικαίωμα αρνήσεως της εκπλήρωσης της εθνικής στρατιωτικής θητείας και εκείνο της εγκατάλειψης της για λόγους συνείδησης.

3. Παρατηρεί ότι κανένα δικαστήριο και κομμία επιτροπή δεν μπορεί να επωμεί στην συνείδηση ενός ατόμου και ότι μια δήλωση με τους προσωπικούς λόγους πρέπει συνεννοεί να αρκεί, στην μεγαλύτερη πλειοψηφία των περιπτώσεων, για την αναγνώριση του καθεστώτος του αρνούμενου να στρατευτεί για λόγους συνείδησης.

4. Επιβεβαιώνει ότι η εκπλήρωση μιας αναπληρωματικής θητείας, όπως προβλεπεται στο γνήσιμα JJ7 (1967) της κοινοβουλευτικής συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ποινή και πρέπει να διοργανώνεται στα πλαίσια του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ενδιαφερόμενου προσώπου..."

Οι περισσότερες χώρες της Ευρώπης, με χαρακτηριστικές εξαιρέσεις την Ελλάδα, Τουρκία και Κύπρο, έχουν αναγνωρίσει και συμπεριλάβει στις νομοθεσίες τους το δικαίωμα αρνήσεως στρατεύσεως για λόγους συνείδησης.

Στην Ελλάδα έχουν εμφανιστεί αρκετοί αντιρρησίες συνείδησης δυο από τους οποίους αυτή την στιγμή κάνουν απεργία πείνας στις φυλάκες όπου βρίσκονται καταδικασμένοι σε πολυ-χρονές φυλάκισεις. Επιτροπές συμπαράστασης στους αντιρρησίες, οργανώσεις αντιρρησιών καθώς και ειδικά εντονα υπάρχουν στις περισσότερες χώρες του κόσμου.

Όχι στην αυξανόμενη στρατιωτικοποίηση

Οι αντιρρησίες συνείδησης έχουν επίσης βρει συμπαράσταση και από όλους αυτούς βλέπουν τον στρατό σαν ένα καταπιεστικό μηχανισμό που έχει πολλές φορές χρησιμοποιηθεί ανοιχτά εναντίον στην κοινωνία. Οι στρατιωτικές δικτατορίες και τα πραξικοπήματα δεν είναι ούτε τόσο παλιά ούτε τόσο μακρινά. Εμμεσα ακόμη χρησιμοποιείται καθημερινά εναντίον της κοινωνίας είτε προετοιμάζοντας αθλόλους και "πειθαρχικούς" εργαζόμενους για τις επιχειρήσεις, είτε όταν χρειαστεί σαν απεργιοσπαστικό μηχανισμό (τα στρατιωτικά φορτηγά έχουν αντικαταστήσει πολλές φορές τα λεωφορεία των απεργών στις αστικές συγκοινωνίες στην Αθήνα).

Οι ίδιοι οι συνθήκες στον στρατό κάνουν πολλούς ανθρώπων να βλέπουν με αντιπάθεια τον στρατό. Οι αυτοκατανοητές φανταρίες δεν είναι ούτε στον τόπο μας αγνώστες, καθώς και τα αξιωματικά καθήκοντα και η υπολειπόμενη ατμόσφαιρα που στοχο έχουν να ισοπεδώσουν την προσωπικότητα ώστε να είναι σίγουροι οι στρατοκράτες ότι οι φανταροί δεν θα αρνήθουν να εκπληρώσουν την οποιοδήποτε διαταγή.

Για μια ειλικρινή επαναπροσέγγιση με τους τουρκοκυπρίους

Ακόμα ένας λόγος που πρέπει να υποστηρίξουμε την πράξη του Γιάννη Παρπα είναι οι λόγοι που επικαλείται για αυτήν. Η επιθυμία του για μια ειλικρινή επαναπροσέγγιση με τους τουρκοκυπρίους η οποία πολλές φορές χρησιμοποιείται ως δικαιολογία για την αποχή από τον πόλεμο της κοινωνίας μας. Η αρνηση του να συμμετέχει σε έναν πόλεμο τον οποίο θεωρεί σαν άδικο από όλες τις μεριές. Η αρνηση του να ενισχύσει έναν στρατό που έχει δειθεί πριν και κατά το '74 ότι αν δεν είναι χειρότερος υάτοσα δεν είναι ούτε και καλύτερος από τον τουρκικό και τον τουρκοκυπριακό.

Ακόμα και αν δεν συμφωνεί κανείς με όλους αυτούς τους λόγους, πρέπει να παραδεχτεί ότι είναι αρκετά σημαντικοί και σοβαροί ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ λόγοι που δεν του επιτρέπουν να πάει με ελαφρία συνείδηση στις ασκήσεις.

Μετά την δίμηνη φυλάκιση του, μετά τις χειρότερες φυλάκισεις που τον περιέλασαν, μετά την απροθυμία, το λιγότερο, όλων των επίσημων πολιτικών φορέων να τον υποστηρίξουν, φαίνεται αναποφασίσιτο ότι θα υποχρεωθεί να συμμετέχει στις ασκήσεις, όπως κάνουν και άλλοι που συμμετέχουν χωρίς να θέλουν. Το ότι όμως αυτή η επιτροπή δεν μπορεί να καταφέρει άμεσα να αναγνωρίσει το δικαίωμα αρνήσεως στρατεύσεως στους αντιρρησίες συνείδησης, δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να καταφέρει τουλάχιστον να προβάλει αυτά τα ζητήματα και να ευαισθητοποιήσει σε αυτά εσείς και ένα μικρό μέρος των προοδευτικών ανθρώπων. Μπορεί και πρέπει το λιγότερο να δείξει την υποκρισία όλων

των διακυβερτήσεων που κυκλοφορούν για την υπερασπίση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των διακυβερτήσεων για θύελα που θα αποτελέσει "εθελοντική προσφορά" καθώς και των διακυβερτήσεων για την επαναπροσέγγιση με τους τουρκοκυπρίους.

ΛΗΘΕΣ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΡΠΑ
ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗ

"Από τις 24/5/88 βρίσκομαι στις κεντρικές φυλάκες καταδικασμένος σε δυο μήνες φυλάκη. Είναι οικοδομος καλούφιος 24 χρονών και ο λόγος που βρίσκομαι στην φυλάκη είναι ότι αρνήθηκα για λόγους αρχών να συνείδηση να παρω μέρος στις τακτικές ασκήσεις της εθνοφρουράς που με καλούν.

Τιμωρομαι για τις ιδέες μου, τιμωρομαι γιατί θεωρώ υποκρισία από την μία να προβάλλεται η επαναπροσέγγιση με τους τουρκοκυπρίους, αρνουμενοι τους αποκαλούν "αδελφία", και από την άλλη να δυναμνουμε τον στρατό και να στρατιωτικοποιείται όλα και περισσότερο η κοινωνία και η ζωή μας.

Τιμωρομαι γιατί δεν θέλω να δυναμνω ένα στρατό για τον οποίο δεν υπάρχει καμία εγγύηση ότι αμα γίνει αρκετά δυνατός δεν θα χρησιμοποιηθεί ξανά για να κάνει "ανδραγαθήματα" σαν αυτά που εκανε πριν το '74 εναντίον των τουρκοκυπρίων και το '74 εναντίον και των τουρκοκυπρίων και των ελληνοκυπρίων εργαζόμενων.

Η συμπαράσταση που περιμένα από τους δημοκρατικούς και προοδευτικούς συμπολιτες ήταν ανυποχρητή. Η ευαισθησία τους για την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων φαίνεται ότι περιορίζεται μόνο σε αυτά που δεν θίγουν τον ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ τους. Δεν θέλω να παραστώ τον ηρωα και δεν είμαι. Δεν έφευ αν ταλικά θα εξαναγκαστώ να παρω μέρος στις ασκήσεις επειδή απειλούμαι με πολύ μεγαλύτερη φυλάκιση. Ελπίζω η πράξη μου να μην πάει χαμένη και να βρεθούν εργαζόμενοι που θα διαμαρτυρηθούν και θα υποστηρίξουν το δικαίωμα στην που δεν θέλουν να υπηρέτησουν για λόγους αρχών και συνείδησης, και θα υποστηρίξουν μια πιο ειλικρινή επαναπροσέγγιση με τον τουρκοκυπριακό λαο.

25/6/88

Γιάννης Α. Παρπας

Κεντρικές Φυλάκες Λευκωσίας"

Δικαιωμα στην αρνηση στρατεύσεως για λόγους συνείδησης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΟΝ ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΑ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΡΠΑ
ΤΗΛ. Λευκωσία - Λερεσός